Wielka genealogia sukcesji biskupów Kościoła Rotryjskiego

dr net. prof. UR Aurelio Lorenzo Carlo Paolo kard. de Medici y Zep

Wydanie III

Przedmowa

Poniższa tabela jest próbą usystematyzowania zawiłych, budowanych przez niemal dwie dekady zależności sukcesyjnych między biskupami Kościoła Rotryjskiego oraz niektórych wspólnot schizmatyckich. Uwzględniłem również twory eklezjalne z epoki przedrotryjskiej, które dla Kościoła Rotryjskiego stały się źródłem sukcesji v-apostolskiej. Mimo bardzo skrupulatnej kwerendy i poszukiwań prowadzonych na rozlicznych forach współczesnych i archiwalnych (forum I Rotrii - rotria.dbv.pl, pierwszym forum II Rotrii - archiwum.rotria.net.pl/cba, drugim forum II Rotrii oraz Rotrii z początku okresu Wielkiej Schizmy - archiwum.rotria.net.pl/forum_2015, archiwalnym forum Skarlandu - vonthorn.sarmacja.org/galeria/archive/skarland/forum/, obecnym forum Rotrii - forum.rotria.net.pl, forum Surmeńskiego Kościoła Chrześcijańskiego - www.skch.fora.pl, forum, archiwalnym forum Bialenii - vonthorn.sarmacja.org/galeria/archive/bialenia/spolecznosc, archiwalnym forum Surmenii - www.surmenia.fora.pl, forum Sarmacji - fc.sarmacja.org/, forum RON - www.rzeczpospolitaobojganarodow.pl, forum Sarmacji - fc.sarmacja.org, forum Edelweiss - edelweiss.org.pl,), nie wszystkie dane udało się odnaleźć. Szczególną trudność sprawia okres I Rotrii, bowiem pierwotne forum jest już usunięte, a narzędzie Wayback Machine nie zarchiwizowało jego całości. Również znaczna część danych z okresu II Rotrii nie zachowała się lub zachowała się fragmentarycznie. Trudność sprawiało też zrozumienie specyfiki wczesnorotryjskiego prawodawstwa, w którym często urzędy nadawano per saltum, tj. uznając, że urząd niższy zawiera się w wyższym. Biorąc pod uwagę istotny fakt, że rotryjskie urzędy duchowne nie są realnymi święceniami, nie odróżniano we wspomnianym okresie stopni święceń (diakonat, prezbiterat, episkopat) z urzędami duchownymi i godnościami honorowymi (np. arcybiskup, prymas itp.), toteż postanowiłem uznać - podążając za domyślnymi intencjami v-konsekratorów - niektóre nominacje na te urzędy za przekazanie sukcesji. Podobnie jak w realnym chrześcijaństwie, specyfika urzędu biskupiego kształtowała się w czasie i swą dojrzałą postać osiągnęła w początkach II Rotrii.

Postanowiłem, tworząc drzewo genealogiczne sukcesji v-apostolskiej biskupów Kościoła Rotryjskiego, oprzeć się na idei, że urząd przywracany jest nadawany na nowo i nowym źródłem sukcesji staje się ten, kto urząd przywraca. Efektem jest występowanie tych samych postaci w różnych gałęziach drzewa. Nie jest to oczywiście jedyne słuszne podejście, a kwestia ta domaga się autorytatywnego wyjaśnienia przez władze Kościoła Rotryjskiego. Oparłem się nadto na obowiązującej w Kościele, ustanowionej przez Jego Świątobliwość Alberta, zasadzie nominatio est fons successionis.

Biskupi, których konsekrator nie jest znany, nie są w drzewie genealogicznym połączeni z żadną z gałęzi. Uwzględniłem jednak niektóre linie schizmatyckie, w tym jedną uznaną później przez Biskupa Powszechnego za ważną.

Mimo niewątpliwych braków w poniższej genealogii, wedle mojej subiektywnej i omylnej oceny, zawiera ona nazwiska ponad 90% biskupów z całej historii Rotrii. Wszystkich czytelników, mających jakąkolwiek wiedzę o przedmiocie moich badań, szczególnie pamiętających dawne dzieje Rotrii lub dysponujących kopiami ważnych dokumentów, proszę o zgłaszanie wszelkich ewentualnych błędów i braków.

Dziękuję również wszystkim, którzy pomogli w powstawaniu tego dzieła. Szczególne podziękowania składam na ręce Jego Świątobliwości Stefana II (Stanisław Wieniawa), Ich Eminencji Mikołaja Dredera, Piusa Marii Medyceusza, Alberta Orańskiego, Henryka Ziemiańskiego-Wieniawy, Jego Ekscelencji Juliana Montiniego, Jego Książęcej Wysokości Alberta Tomasza Manciniego i Jego Ekscelencji Vladimira von Lichtensteina, Jego Królewskiej Wysokości Pedro I Catalana za przekazane informacje, Jego Ekscelencji Fryderyka Orańskiego, który jako Patriarcha Albert autorytatywnie wyjaśnił źródło sukcesji biskupów rotryjskich, Jego Ekscelencji Orjona von Thorn-Surmy za pomoc w odzyskaniu archiwaliów i skrupulatną pracę archiwistyczną pro bono, Przewielebnego Księdza Prałata Pierbattisty Pastaballi za wsparcie w kwerendzie, a także wszystkich anonimowych archiwistów z całego Mikroświata, którzy przez dekady gromadzili z pozoru mało istotne informacje dla potomności.

Dziękuję również wszystkim, którzy przejrzeli nigdy nieopublikowane wydanie I niniejszej genealogii i pomogli je poprawić i uzupełnić, przyczyniając się tym samym do powstania wydania II, które przedstawiam P.T. Czytelnikom.

Aurelio de Medici y Zep
23 sierpnia 2026 r.

Przedmowa do wydania III

Niewiele czasu minęło od publikacji I wydania niniejszej genealogii, która spotkała się - za co niezmiernie dziękuję - z entuzjastycznym przyjęciem. W tym stosunkowo krótkim czasie udało mi się dokonać kilku drobnych poprawek i uzupełnień, które jednakże mogą mieć znaczenie dla historyków korzystających z mojej pracy jako ze źródła. Uzupełniłem potomków sukcesyjnych Gregora von Kaisera o Wilhelma von Steinberga, postać niezwykle ciekawą i wyrazistą. Do schizmatyckiej linii Krzysztofa Windsora dołączyłem odkrytą przeze mnie postać Romana Schädela, v-konsekrowanego w 2023 r. w Edelweiss przez Krzysztofa Windsora. Najbardziej sensacyjnym odkryciem jest jednak Maria Wiktoria von Lezner, którą w przedrotryjskiej epoce v-konsekrował najprawdopodobniej Hans von Lezner w Austro-Węgrzech. Jest to wyjątkowy przykład “kobiety-biskupa” w przedrotryjskiej rzeczywistości, gdy Surmeński Kościół Chrześcijański nawiązywał częściowo do kultury współczesnego postępowego protestantyzmu. Nominacja ta została unieważniona już w Kościele Rotryjskim przez pierwszego Patriarchę Victora, na mocy decyzji I Soboru Rotryjskiego już w 2007 r. Był to niezwykle ważny moment dla tożsamości rotryjskiego episkopatu, który odtąd oparty został na wzorcu katolickim. Nie jest to koniec moich badań - długa historia sukcesji v-apostolskiej rotryjskiego episkopatu najpewiej kryje jeszcze wiele tajemnic, które czekają na odkrycie przez dociekliwych badaczy. Również przyszłość z pewnością przyniesie nowych biskupów, którzy muszą znaleźć swoje miejsce w niniejszym drzewie. Badania te - na równi z innymi dociekanami naukowymi dotyczącymi Rotrii - zyskują na znaczeniu zwłaszcza teraz, u progu dwudziestolecia Rotrii i wzniosłych planów stworzenia monografii Kościoła Rotryjskiego oraz Państwa Kościelnego Rotria.

Aurelio de Medici y Zep
17 września 2026 r.

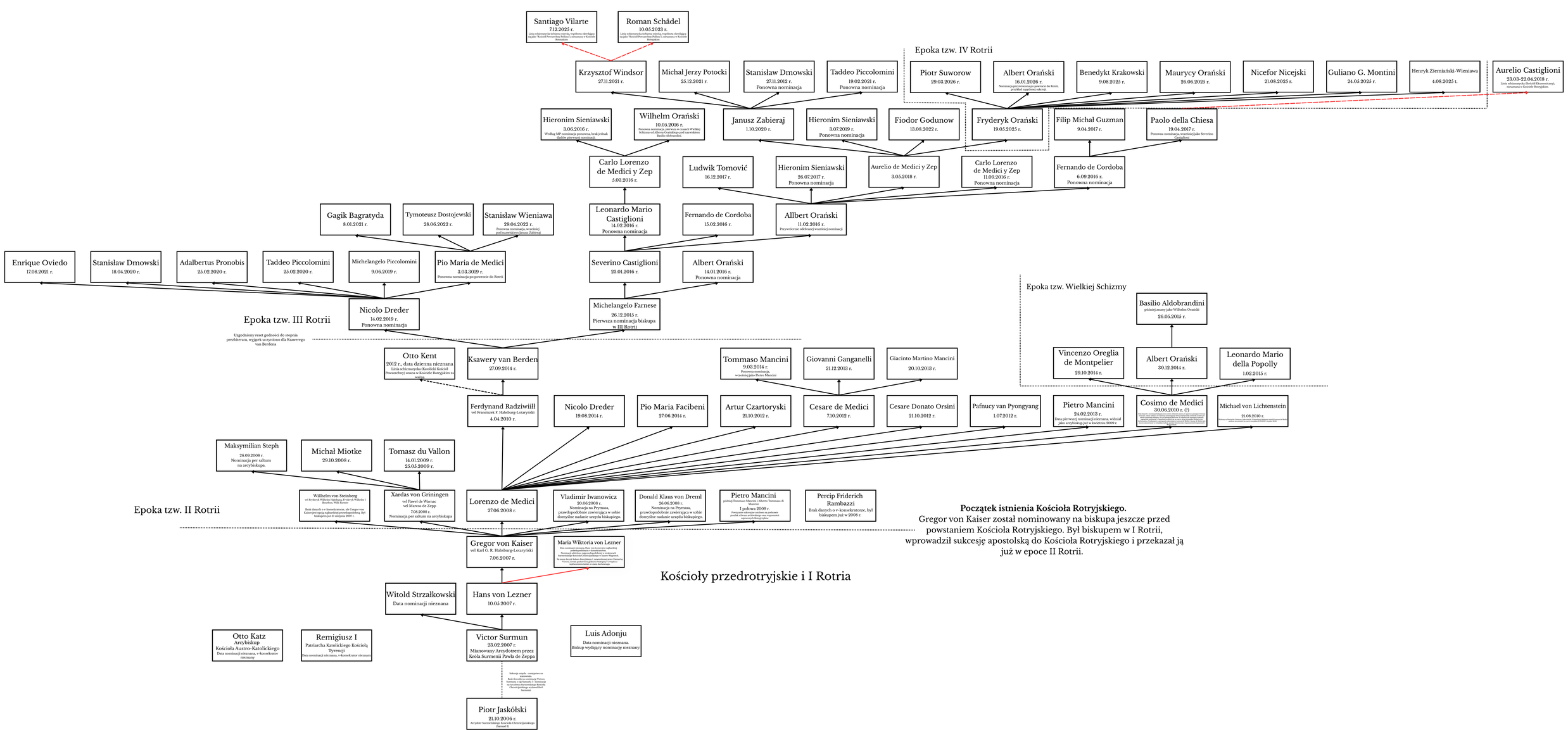

Początek istnienia Kościoła Rotryjskiego.
Gregor von Kaiser został nominowany na biskupa jeszcze przed powstaniem Kościoła Rotryjskiego. Był biskupem w I Rotrii, wprowadził sukcesję apostolską do Kościoła Rotryjskiego i przekazał ją już w epoce II Rotrii.